

дѣйствиуване, а главно поради нейнитѣ технически, формални и вътрѣшни качества, които се сходжаты съ тия въ другитѣ Чинтулови стихотворения. Тукъ Чинтуловъ е дори и слабо измѣнилъ единъ свой характеренъ стихъ отъ „Възпоменание“: тамъ — „Душевно много наскърбенъ“, а тукъ — „Душевно много нажаленъ“.

Безспорно, това не сж всичкитѣ пѣсни на Чинтуловъ. Негови сж навѣрно и други пѣсни, които още се пѣятъ и се кръщаваты по пѣснопойкитѣ „народни“. Но излишно е да се правятъ налучквания, а и посочванията, които се даватъ за нѣкои пѣсни като Чинтулови, сж твърдѣ несигурни. — Освѣнъ помѣстенитѣ тукъ, на Чинтуловъ се приписватъ и слѣднитѣ стихотворения:

1. Утро съобщава, че въ Одеса Чинтуловъ билъ написалъ и една прѣкрасна ода, по подражание на Пушкиновата „Клеветникамъ Россіи“, която започва тъй:

Що заскрепѣхте, тронове митрополийски?

Що зашумѣхте, пастири вый византийски?“ (с. 182).

Но отъ „Елементарната словесность“ (1873) на Т. Н. Шишковъ се вижда, че тази ода е отъ автора на словесността (с. 173—174). Анонимно тази „ода“ е печатана най-напрѣдъ у в. „Турция“ год. V, бр. 30 отъ 13. IX. 1869.

2. Както споменахъ въ бѣлѣжкитѣ къмъ № 9, на Чинтуловъ се приписва и пѣсенъта: „Българйо, мила Майко“:

Българйо, мила Майко,

Ще ли още ти да спишъ?

Ил' не знаешъ колко сладко

Ти ще ни развеселишъ?

Твойтѣ синове юнаци

Искать въ балканъ да вървятъ,

И с' дѣдови си криваци

Мръсни турци да трошѣтъ.

Нека пращатъ други сили

Свойтѣ войски противъ насъ;

Тѣ ще паджтъ тамо лесно

Подъ Българский остръ мечъ.